

Paphiopedilum niveum (Rchb.f) Stein **Sectie Brachypetalum**

Syn. *Cypripedium concolor-niveum*

Deze Paphiopedilum werd voor het eerst ontdekt door d'Almeida in het jaar 1868. Hij vond deze soort in Moulmein (nu deel van Thailand). Een flink aantal werd naar de fa. Mrs. Sander & Co te Engeland verscheept. Hij bloeide voor het eerst begin 1869 en werd door F. Reichenbach op naam gesteld en beschreven in de Gardeners'Chronicle. Hij werd om zijn helder witte kleur niveum genoemd, hetgeen is afgeleid van het Latijns niveus, hetgeen vertaalt betekent sneeuwwit.

Verspreiding

Het verspreidingsgebied is de omgeving van Maleisië, groeiend op de vele aldaar voorkomende rotsachtige kalksteeneilanden. Groeit semi-terrestrisch in humusnesten in spleten en holen, beschaduwde door licht en dun struikgewas, op een hoogte die varieert van 20 tot 100 m boven zeeniveau. Vindplaatsen variëren van de eilanden in de Zuidchinese zee tot in de Golf van Malakka, en de kusten van het vaste land.

foto J.C. Koelwijn

Beschrijving

Voor Paphiopedilum een kleinere soort, die nogal wat eisen stelt aan hun verblijf elders dan de plaats waar zij van nature groeien. De plant is semi-terrestrisch; de bladeren ontspruiten uit de wortelstok; na het 5e blad ontstaat de aanleg van de bloemstengel. Het blad is stevig en lancetvormig, 10 tot 15 cm lang en 1 ½ tot 2 ½ cm breed. De kleur is aan de bovenzijde meestal blauwgroen, en voorzien van minder of meer marmerachtige tekening. De onderzijde is sterk purperrood gekleurd door zeer dicht opeen staande stipjes. De structuur is stevig, vliesachtig. De bloem is rond en vrij klein voor Paphiopedilum; de vlag is rond en wit van kleur, soms aan de bovenzijde licht gegolfd, aan de basis ontspruiten een aantal purperen stipjes. De petalen zijn verticaal gericht, breed-elliptisch, 2 1/2 cm lang en 1 1/2 cm breed en bedekken de vlag voor 1/3 deel; deze heeft een doorsnede van 3-4 cm. De dorsale petaal, rugpetaal, is klein, 1 1/2 cm breed en 1 cm lang. De lip, schoen, is mooi rond gevormd, naar de basis toe overgaand in korte, sterk rond naar binnen gevouwen lobben, de doorsnede is 2 cm, kleur wit, soms licht bezet met purperen stipjes. Het staminodium is hartvormig, wasachtig wit van kleur, met in het midden 2 aaneengesloten ronde, gele vlekken; het onderste deel is ingekapseld tussen de lobben en de rugzijde van de schoen. De bloem is 4-5 cm in doorsnee.

Cultuur

Paph.niveum en aanverwante soorten stellen vele niet te verwaarlozen eisen. Als u met deze soort goede resultaten wilt bereiken, dan is proefondervindelijk de navolgende kweekwijze er één die het goed doet. Overdag vragen ze veel warmte en in de nacht een hoge luchtvochtigheid, minimaal 90%. De nacht is voor hen van belang omdat ze dan een sterke afkoeling moeten ondergaan tot minimaal 16° C, overdag mag de temperatuur oplopen tot 30° C met een lichtgift van 50 - 60%, gepaard gaande met een sterke daling van de luchtvochtigheid, ook vragen ze overdag afkoeling middels een ventilator die ze een regelmatige koelende luchtstroom geeft. Het oppotmengsel bestaat uit fir-bark, finn-peat, mergelbrokjes en sfagnum (zie voor samenstelling van dit mengsel "Orchideeën" van augustus 1981, blz. 140). Waar plaatst men deze plant in de kas? Men zet

of hangt de plant (opgepot in een plastic pot) hoog in de kas, maximaal 25 cm vanaf het dakglas, en op een plaats waar de ventilator ze kan bereiken en afkoelen overdag. Watergift:

eenmaal per week de potkluit laten verzadigen met regenwater. Driemaal per jaar een weinig bemesting (meststof met een laag stikstof gehalte).

Hartrotbestrijding:

1 X per maand benevelen met 2 cc per liter water van het middel Topsin M (vloeibaar). Ook geschikt voor al uw kwetsbare soorten. Voor de vensterbanker geldt hetzelfde. Als de plant geplaatst wordt op een naar het noorden of oosten gericht raam, met het liefst nog een luchtraampje bovenaan, waardoor regelmatig gelucht kan worden als het weer dit toelaat, krijgt de plant voldoende frisse lucht. De watergift is anders. Elke morgen voor 10 uur de plant nevelen en 1 X per 14 dagen de potkluit met water verzadigen.

J.C. Koelewijn

Uitgave: Nederlandse Orchideeën Vereniging Auteursrechten voorbehouden
februari 1983